

качва по високи мѣста, той непременно ще се изпоти. Който работи много, сѫщо се изпотява. Който не работи, той нѣма условия да се изпоти. Ако не работи и се изпотява, човѣкъ е боленъ. За предпочтане е човѣкъ да е здравъ, да работи, макаръ и да се изпотява, отколкото да не работи и да не се изпотява.

Мнозина искатъ да иматъ блага, безъ да работятъ. Тѣ искатъ да се ползвуватъ отъ благоволението на Господа, безъ да направятъ нѣщо за Него. Това е невѣзможно. Дали човѣкъ е добъръ или лошъ, работенъ или мѣрзеливъ, това е за самия него. Въ всички случаи Богъ остава единъ и сѫщъ спрѣмо човѣка. Обаче, човѣкъ самъ спира благата, които идатъ отъ Божествения свѣтъ. Като не си дава отчетъ за своя животъ, той изпада въ противоречие и се чуди, защо е изоставенъ. Той самъ е причина за положението си. Щомъ види, че има нѣщо, което не върви, както трѣбва, нужно е да измѣни посоката на своя животъ. — Ама азъ правя голѣми усилия, напрѣгамъ се много. — Не е нужно да се напрѣгашъ много. Има опредѣленъ предѣлъ, до който човѣкъ може и трѣбва да прави усилия и да се напрѣга. Вижте, какво прави цигуларътъ. Когато свири, той настройва цигулката си, завъртва струните до известенъ предѣлъ. Мине ли този предѣлъ, струните се скжсватъ. Сѫщото се отнася и до лжка. Щомъ престане да свири, той отпуска малко струните и лжка, да не стоятъ напрегнати. Тѣй щото, иска ли да живѣе пра-